

Skouda Švč. Trejybės bažničės buokštā. Andriekaus Ginta portegrāpējē

ŽEMAITĒŠKĒ

ŽUODĒ

TAMOŠAUSKĒ DALĒ
(MARKAVIČIENĒ)

Baltas pleštēkēs... Nieka neblauko.
Baltas pleštēkēs... Nieka nebuorio.
Baltas pleštēkēs aptūpē laukus,
Vēsus mēškalius, truobas ēr tuoras.

Baltas pleštēkēs... Nieka nebmēslējo.
Baltas pleštēkēs... Nieka nebatmēno.

Bet tuos josēnas žuodēs neēšlejo,
No sunkībēs pavērtusi akmēnio.

Tiktā veizous, kāp balst mona kakta –
Baltas pleštēkēs mitrē palaiduos!..
Oždaris i bebriekštontē nakti
Tujau pat – ne po saulēs laiduos.

Kārtās žuodē laš kap kraus ont snēiga.
Čiesos tērpst tēp sunkē!.. Kap priš smerti.
Vēskas vīst, kou klūpuodams padēigē,
Siejē, skiepējē.. Bet ožmēršā aptvertē.

Ēr ēšbieg – kap akis par ronkuovē –
Kas bovā, kas esi ēr kas būsi...

Galva sokas – neb to če bestuovi:
Kažkas kēts... Vo rasint tavēs posē.

Ēr gālietom čīdītēis, dīvuotēis
Kuožnos šaps ar kuožna kelē smēltēs –
Kuojiēs nier ni kroupa sīluos stuotēis!..
Nebier diekuo, niebier kor bekēltē.

Bet gīvenēms ēšsētrauk vuotega
Ēš ož bataulē ēr nočaiža petius.
„Nieks neblauk!..“ – ēr vieriji, ēr rēgi.
Bet kelis... Kavuo dams naujis retius.

Kap mielēnas kadagē ougas
Po kuojiems sotraiškītas dēinas
Soverkiau ont smēlgas. Lai joukas
Ēš vedoms ar pikst mienesēina!..

Nuors vēsē lēptalē sopova,
Sotreša ēr nebiek kāp grīžtē,
Neneškiau šērdēis ont lēižovē –
Parēkiau trumpam i vaikīstē:

Sodiekiau lig pastara šapa,
Sorinkiau lig pastara kroupa
Tus znuokus, katrējē pasaka,
Kas Pondēiva vedom ir douta.

Vo tuokart pradiekiau ēš naujē.
Kāp ēšēs: ar do, ar po vēina.
Nuors asla pribiegs balta kraujē –
Jau parpjuovē longs mienesēina.

Jemo po vēina žuodi,
Sošēldau sava ronkuo...
Ēr niekam kētam neruo dau –
Paleido... Lai tavi lonka!..

Ka atlieks – tik ēštēisk delna!..
Vo rasint notūps i plaukus –
Kap blezdingas plunksnas – švelnē...
Jeigo tik būsi tuo laukēs.

Skouda Švč. Trejybės bažničė. Andriekaus Ginta portegrāpējē

Vo je nelauki, galiesi
 Pritriekštė tus žuodius kap musis.
 Būk spakainos – aš eštoriesio!..
 To tuo skausma nejudi.

Ēr neregiesi, kėik asluo
 Zelkuoriams šukiu prišlousio,
 Ka – kap pelūtis eš slastu –
 No tavės eššėilousousio.

Je vēskas ont svieta kartuojės,
 Je prireit kap kamulis gala,
 Kas kieli bebūtom pastuojės,
 Lai prasmeng i puomietės smala!..

Ēr ašaru neblėikt, kap rasuos
 Ka priš pėitus neblėikt ni zvanės!..
 (Viejelis tik ožausius kasuos,
 Par pėlnėjė debesis ganės...)

Je vēskas ont svieta kartuojės,
 Būs čiesos, ka tavėm pavėrsio:
 To kriuksi, nadiejės nostuojės
 Giventė... Bet aš neēšgėrsio.

Bet aš neregiesio, nejosio,
 Liguo būtiuo ož aklēnuos sėinas.
 Ēr belėks eš tavės tik posė...
 Nes vedo negaliau po vēina.

Apsėkabinkiau... Ēr pabūkiau tikė.
 Nepasakikiau vēns kėtam ni žuodė.
 Abodo josiau – nečiestės pranika,
 Ēr prėštu nebier. Nuors kou tik atruodė

Ka vēsė priš Ēr vedo baisė kaltėn...
 Ka kėtė joukas, jeigo vedo kriukau...
 Pagatavis kap Pondeiva prikaltė
 Pri križiaus vėn tik ož tou, ka nemuokau

Be čiesas sentė – nieka jau neblauktė,
 Nebmėnavuotė, nebnuorietė nieka...
 Nuors mėsłės veržas i tuolībės plauktė,
 Ēr nuorā nenostuo ten kiaurā liekė.

Sakā, priš saulė papeisuokā baltou?..
 Ont longū žondās speiga kvietkas skleidas.
 Vo šėrdie vēs tėik nier dar nimaž šalta...
 Nuors akis žėlbst – rauduona saulė leidas.

Apsėkabinkiau... Ēr pabūkiau tikė.
 Nepasakikiau vēns kėtam ni žuodė –
 Vėns kėta šėrdėis dūžiū paklausikiau...
 Ēr pasėjiosiau dėdėlė baguotė.

Ka belėks giventė tik pėnkės mėnotas,
 Aš nimaž nezlastiesious, nimaž nekeiksio.
 Juk sėnė žėnau – čiesos biegs kap pasiotės!..
 Ēr biegs, ar aš kuolisio anou, ar peiksio.

Ta, je kėlavuodama prėšta eiškuosio,
 Nebūs anuo daugiau – tik gal somažietė.
 Ēr aš tiktā tuo, kas priklausa, nostuosio,
 Je parsekiuos mėsłė kėtėms pavidietė.

Ka belėks giventė tik pėnkės mėnotas,
 Aš džiaugsious, ka ne vēina – džiaugsious,
 ka pėnkės!..
 Nuors čiesos Ēr biegs ligo būtom pasiotės...
 Ēr nieks anuo nier lig pat šiuolė aplėnkės.

Tik toukart palėksio aš atdara longa,
 Ka, viejou pašaukos, galletiuo ešliektė
 I dar ašaruotas pavasarė lonkas...
 Kap sapnie no smertė apėntās pabiegtė.

Pagaus?.. Tepagaun! Bet aš būsio jau kvietka,
 Vo rasint Ēr žuolie, krūmalis ar miedis...
 Ēr smertis tou tarpo nebznuočis jau nieka,
 Ka Pondėivs jau būs pri pat monės besiedis.

Biek!.. Aš nešauksio, nekriuoksio.
 Ēr nepastuosio tau kelė.
 Nuors moni štivā apvuogsi –
 Šėrdeis atkirsi kertelė.

Biek!.. Aš neginsious. Kavuoakis!..
 Jau nebeiškuosio aš tavės.
 Nuors tava akis viliuokės
 Mon spakainoma kaštava.

Ēr jau neblausio pargrižtont –
 Vėskas tor pradė Ēr pabaiga:
 Nuotriniems no šalnū vīstont,
 Šėrdėis i leda išala.

Ka ožgėist žvaizdiū lėktarnas,
 Ēr dongos pradėd rausvietė,
 Ka klevūs sokėlosės varnas
 Pradėd be miera kronksietė,

Ka sapna pakajaus Ēr laimės
 Nebgal ni trėksnelė betektė,
 Ka darbū, rūpiesniu baimė
 Apėnt dėina pavėrt i nakti,

Ka vēskas atruoda jau bovės
 (Ēr ateitėj nieka neblėka),
 Ka šėrdės plakas kap žovės
 Be vondėns i akmini plėka.

Ēr bėng jau ožtruokštė – ka akis
 Priš smerti jau pradėd žėlbtė,
 Kažkas, ni žuodė nesakės,
 Prišuok Ēr miegėn ipėltė

I dvasė begaudontė borna
 Vondėns teisė eš ronku...
 Givenėms apėnt nesodordė –
 Nuors eškutietė aplonka.

Nuors kad Ēr vēina karta
 Rītmėtė aušra regietė.
 Nuors vēina žuodi eštartė,
 Jeigo Ēr nieka negėrdietiuo.

Nenusakuoma Bartova... Andriekaus Ginta portėgrapėjė